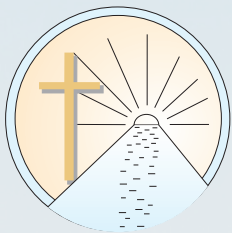

Sions Missionstidning

*Han blev genomborrad för våra
brott, slagen för våra synder.
Straffet blev lagt på honom för
att vi skulle få frid, och genom
hans sår är vi helade. Vi gick
alla vilse som får, var och en
gick sin egen väg. Men all vår
skuld lade Herren på honom.
(Jes. 53:5-6).*

BIBELORDET

Döm mig rättvist, Gud, ta dig an min sak mot ett kärlekslöst folk!
Rädda mig från falska och onda människor, för du, Gud, är min styrka.
Varför har du förkastat mig?
Varför måste jag gå sorgen, trängd av fiender?
Sänd ditt ljus och din sanning.
Låt dem leda mig,
låt dem föra mig
till ditt heliga berg
och dina boningar,
så att jag får gå in till Guds altare,
till Gud som är min glädje
och fröjd, och tacka dig på harpa,
Gud, min Gud!
Ps 43: 1-4

HELGDAGAR

Tredje söndagen i fastan (Oculi),
Joh. 8:46-59,
Jesus segrar över ondskans makter

Fjärde söndagen i fastan
(Midfastosöndagen, Laetare),
Joh. 6:48-58,
Livets bröd

Marie bebådelsedag,
Luk. 1:46-55,
Herrens tjänarinna

Palmsöndagen,
Matt. 21:12-17 (18-22),
Ärans konung på förnedringens väg

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN Artikel 5

Om predikoämbetet

För att vi skola få denna tro, har evangelieförkunnelsens och sakramentsförvaltningens ämbete inrättats. Ty genom Ordet och sakramenten såsom genom medel skänkes den helige Ande, vilken hos dem, som höra evangelium, frambringar tron, var och när det behagar Gud. Det vill säga, att det icke är för vår förtjänst skull, utan för Kristi skull som Gud rättfärdiggör dem, som tro, att de för Kristi skull upptagas i nåden. Gal. 3. För att vi genom tron skulle undgå den utlovade Anden.

De fördöma vederdöparna och andra, som mena, att den helige Ande kommer till människorna utan det utvärtes ordets förmedling genom deras egna förberedelser och gärningar.

Sions Missionstidning

Nr 3 2021

Församlingsordning med evangelium	4
Livets bröd	6
Ärans konung på förnedringens väg	8
Barnsida: Gud är med dig	10
Ungdomsflik: Hungrar du efter Guds ord?	12
Att möta människor i kris	14
Inled oss icke i frestelse	16
Praovecka på missionsmagasinet	18
Vänner kallar jag er	20
Radio LFF, prenumerationer	22

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

HELGSAMMANKOMSTER

Våren 2021

6.3	Närvilä
13.3	Skutnäs
20.3	Risöhall
27.3	Flynängen
2.4	Långfredag
3-5.4	Påsk

Påskhelgen gav oss en församlingsordning med evangelium i centrum

Under kyrkoåret närmar vi oss de grundläggande händelserna för vår frälsning. Skärtorsdagen, långfredagen och påskdagen utformar en enhet som förändrade hela världens förhållande med Gud Fadern. Ingenting blir mera så som det har varit tidigare, och efter påskens händelser skall allting som sker i evangeliets namn få sin grund och riktning utgående från dessa händelser.

Kristus i centrum – evangelium i centrum. Det här är synnerligen sant, också med tanke på hur gudstjänsten har blivit ordnad. En ordning som är skänkt av Herren för förkunnande av evangelium och för gudstjänst med Herrens heliga nattvard. Dess ändamål är människans frälsning och att församlingen skulle nå evigheten i Guds himmel.

I Bibeln läser vi: *"Medan de åt tog Jesus ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt lärjungarna och sade: 'Tag och ät. Detta är min kropp.' Och han tog en bägare, tackade Gud och gav åt dem och sade: 'Drick av den alla. Detta är mitt blod, förbundsblodet, som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse'... När de sedan hade sjungit lovsången, gick de ut till Olivberget."* (Matt. 26:26-30).

Kristi död på korset är en händelse, som ger betydelse för allt annat i Bibeln. Ett samband med nattvarden är påtaglig. Vi skall alltid

komma ihåg att Kristus, genom att han instiftade och firade den första nattvarden med lärjungarna vid en tidpunkt så nära som möjlig hans försoningsdöd, ville understryka nattvarden centrala ställning i församlingens liv, i evangelium. Det som Jesus gjorde och instiftade under den sista måltiden var en gåva till församlingen, för att fira gudstjänst med en speciell välsignelse.

Sedan församlingen blivit född och fått den Helige Ande, för att alltid styra församlingen "till Kristus" och påminna om vad Kristus hade lärt och gjort, började församlingen fira Herrens nattvard: *"De som tog emot hans ord döptes, och antalet lärjungar ökade den dagen med omkring tre tusen. De höll troget fast vid apostlarnas lära och vid gemenskapen, brödsbrytelsen och bönerna."* (Apg. 2:41-42) De elva lärjungarna hade fått undervisning om betydelsen av Kristi död och om hur gåvan av förlåtelse delas ut i världen och till församlingen. Under apostlarnas ledning började församlingen fira en gemensam gudstjänst med Ordet och Herrens nattvard. Allt var bra förberett för att kunna börja leva ett församlingsliv. Detta inleddes i Jerusalem och har inte avbrutits in till våra dagar – det är Guds stora nåd och gärning!

Pauli första brev till Korintierna (vers 11 och 14) vittnar om hur den första församlingen samlades, vilka missuppfattningar de hade utvecklat och hur de sedan återvände till det apostoliska sättet att samlas och fira nattvard. Detta

bibelställe bär också vittnesbörd om att den lokala församlingen inte hade rätt att forma om nattvardsgudstjänsten. Nattvarden var en gåva från Herren och genom den gåvan kom också regler för hur gåvan skall delas ut och vad som var gåvans evangeliska innehåll.

Den första församlingsordningen

Såsom vi har sett grundade Herren Kristus den första "församlingsordningen" kring evangelium och förvaltandet av sakramenten. Med detta lärde Han sin församling att ordningen i församlingen inte finns för ordningens skull, utan för att Herrens gåvor skulle bli så skötta och förvaltade att de skulle ha evangelium med sig. Herren hade gett sina gåvor för att människorna skulle bli frälsta och för att de skulle kunna fortsätta att leva som frälsta i evangeliets kraft. Därför kan vi lyfta fram att Guds evangelium är församlingsordningens källa och mål.

Församlingsordningen under fornkyrkans tid

Hur församlades församlingen efter apostlarnas tid? Om detta har vi ett tidigt vittnesbörd från kyrkofäderna. Didache (skriven ca 100 år efter Kristus) kallas för "Undervisning av de tolv". Didache öppnar endast delvis innehållet av vad som sägs, eller bes, men ger ändå ordning om vad som görs. Enligt Didache samlas kristna varje söndag för att "bryta brödet och tacka". Nattvarden inleds med syndabekännelse och försoning mellan kristna bröder för att nattvarden skall bli, eller tas emot, rent eller värdigt. Endast döpta kan delta i nattvarden. Församlingens "ledare", dvs. pastorn, tar bröd och vin och säger bönen, varefter församlingen svarar: "För Dig vare äran evinnerligt". Gudstjänsten avslutas med förbön och tacksägelse.

Justinus Martyr (författare som verkade ca 150 år efter Kristus) ger en noggrannare bild i sin "Första Apologi". Orsaken till att han skrev ner detta, var förföljelser som uppstod på

grund av felaktiga uppfattningar, ofta grundade på vilda rykten om den kristna gudstjänstens innehåll. I Justinus förklaring skrivs det att den första delen av gudstjänsten består av Guds ords läsningar och "presidentens", pastorns, predikan. Justinus öppnar också nattvarden teologi för läsarna och där kan vi känna igen vad Herren har gett; nattvarden är Kristi kropp och blod. Från gudstjänsten förs nattvarden också till medlemmar som inte har möjlighet att närvara, på grund av sjukdom eller fängelse. För mig har det varit underbart att se hur vår nutida ordning har samma struktur som hos de första kristna. Sättet på vilket de första kristna firade gudstjänst kommer fram både i Didache och i Justinus text. Speciellt ögonöppnande för mig var det när jag hittade Hippolytus (verkade ca 200 år efter Kristus) historia om växelhälsningen i fornkyrkas gudstjänst:

Herren vare med dig / och med din ande.

Lyfta upp era hjärtan / våra hjärtan är hos Gud.

Låt oss tacka Herren. / Det är rätt och värdigt.

Efter fornkyrkans tid ville Kristi kyrka försvara evangeliet och fira gudstjänst i dess ljus. Ändå, inom århundrades lopp, kom det så mycket mer bönematerial, seder och regler omkring kärnan att själva gudstjänstens ursprungliga ändamål försvagades. Mycket senare ersattes det evangeliska innehållet med bön och förklaringar som byggde på människans förmåga. Gudstjänsten blev människans gärning till Gud. Riktningen byttes till att gå nerifrån upp istället för uppifrån ner.

Reformationens församlingsordning – evangelium tillbaka

På 1500-talet, några år efter att Luther hade återfunnit evangeliet, lade han märke till att själva gudstjänsten inte reflekterade dess ursprungliga ändamål. Hans observation inledde en process, under vilken det framkom en så kallad evangelisk gudstjänst. Första evangeliska mässan hette Formula missae (år 1523) och den

Livets bröd

*Arbeta inte för den mat som tar slut,
utan för den mat som består
och ger evigt liv och
som Människosonen ska ge er.*

andra Deutsche messe (år 1526). Den viktigaste förändringen i båda formulären var återhämtningen av den princip, att mässordningen skall byggas utgående från evangeliet och Kristi egna instiftelseord, verba Christi, skall vara dess huvudkälla. Mässans riktning ändrades igen. Nu var det åter ovanifrån och neråt. Gud tjänar människan med sitt evangelium och människan får ta emot gåvan. Följden av denna princip var att många, men inte alla, böner i formuläret togs bort. Luther ville hålla en gammalkyrklig struktur och de böner som inte var emot evangeliet behölls. Men han tog bort den s.k. romersk-katolska läran, som utformade grunden för mässoffret, alltså att Kristus tänkte offras på altaret genom bön, en undervisning som Luther menade var det förnämsta hotet mot evangelium.

När det var dags att utforma en evangelisk församlingsordning, eller s.k. kyrkoordning, blev den utformad utgående från gudstjänstordningen år 1523 eller 1526. Den första som utförde en ny kyrkoordning i Skandinavien var ärkebiskop Laurentis Petri. Detta skedde år 1561 enligt en modell som han hade fått från den sydtyska kyrkoordningen.

Idag, som lutherska kristna, får vi fira gudstjänst med evangelium i spetsen. Gud tjänar oss med hans evangelium i ordet och sakramenten och vi får ta emot denna gåva. Gåvan får oss att lovprisa Herren. Jag önskar att vi ännu får ha sådana församlingar där gudstjänsten kan firas på ett apostoliskt sätt.

Vesa Pöyhtäri

Mitt inne i fastetiden har vi Midfastosöndagen med temat "Livets bröd". Texterna är tagna från Johannes 6:e kapitel, som man ibland kallar brödkapitlet. Detta kapitel innehåller berättelsen om brödundret, när Jesus välsignar fem bröd och två fiskar och från dessa delar ut och mättar 5 000 män. När människorna såg vilket tecken Jesus hade gjort ville de göra honom till kung. Människorna förstod att Jesus hade gudomlig makt och de sade att han måste vara Profeten. De hade ju fått bröd och fiskar så mycket de orkade äta. Till och med så mycket mat hade de fått, att det som blev över fyllde 12 korgar.

Men Jesus ville inte att människorna skulle göra honom till deras kung med makt, så han drog sig undan. Redan nästa dag ville människorna söka upp honom och till slut finner de honom på andra sidan sjön. De tilltalar honom som deras ledare och mästare och frågar: "Rabbi, när kom du hit? Jesus svarade dem: "Jag säger er sanningen: Ni söker mig inte för att ni har sett tecken, utan för att ni fick äta av bröden och bli mätta." (Joh. 6:26)

Jesus visste varför människorna kom till honom och han ville vända deras fokus till det som är kärnan i hans undervisning. Jesus visar sin omsorg om oss alla genom att ge oss det vi behöver för dagen. Precis som han har lärt oss att be i den bön som vi kallar "Fader vår". Där ber vi "ge oss idag vårt dagliga bröd". Detta dagliga bröd vi ber om är ett bröd för kroppen, men ännu viktigare, ett andligt

bröd. Jesus vet att vi behöver båda men det är det andliga brödet som består och som ger evigt liv. Jesus fortsätter: "Arbeta inte för den mat som tar slut, utan för den mat som består och ger evigt liv och som Människosonen ska ge er." (Joh. 6:27)

Sen försätter Jesus att förklara hur han skall ge sitt liv för oss människor för att vi skall kunna få del av det eviga livet: "Jag är det levande brödet som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet ska leva i evighet. Och brödet som jag ger är mitt kött, för att världen ska leva." (Joh. 6:51)

Vad svarar människorna då? En del står inte ut med att höra detta. Många som hade sett hans under och kommit till honom för att göra honom till kung vänder om och går bort

ifrån honom. Han säger att brödet är hans kött, det vill säga hans kropp, som han enligt Guds vilja låter spikas på korset. Det är inte detta ord som människorna ville höra. En del blev besvikna eftersom de hade väntat sig någonting annat. När Jesus gav människorna så mycket bröd som de kunde äta så kunde de stilla sitt begär för en stund, men nu var de hungriga igen. Hur är det med oss? Med vilka förväntningar kommer vi till Jesus? Blir vi besvikna när Jesus säger att det bröd han ger är sitt liv. Jesaja skriver: *Varför lägger ni pengar på det som inte är bröd, er lön på sådant som inte mättar? Lyssna till mig, så får ni äta gott och njuta av feta rätter. Kom till mig och hör noga på, lyssna, så får ni liv.*" (Jes. 55:2)

Vi får be om nåd att ta emot Jesus som det levande brödet som gav sitt liv för vår skull, så att vi också genom honom får hålla festmåltid tillsammans med honom. Johannes skriver: "Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig. Den som segrar skall få sitta hos mig på min tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Fader på hans tron." (Upp. 3:21)

Mauritz Ventin

Ärans konung på förnedringens väg

Palmsöndagens evangelietext för i år är från Matteus evangelium, kapitel 21, verserna 12-22. Matteus berättar att efter det att Jesus ridit in i Jerusalem på en åsna, så rensar han templet och söker frukter från ett fikonsträd.

Efter att ha ridit in i staden beger sig Jesus till tempelplatsen. Han ser allt som försiggår. Matteus berättar att Jesus drev ut alla som sålde och köpte där. Han välte omkull borden för de som växlade utländska valutor till judiska mynt. Endast judisk valuta kunde användas vid köp av offerdjur och betalning av tempelskatt. Och han påminde dem vad som står skrivet: *"Mitt hus skall vara ett böners hus, men ni har gjort det till ett rövarnäste."* Ingen vågade hindra honom, eftersom folket var på hans sida.

Till tempelplatsen kom också de som var sjuka, blindade och lytta, och Jesus botade dem. Det här gjorde att de som blivit botade, och de som såg det, började högljutt prisa och lova Gud, vilket de skriftlärdade och översteprästerna inte såg på med blida ögon. Barnen som varit med när Jesus red in i staden fanns nu också med på tempelgården

och sjöng glada sitt Hosanna Davids son. Barnen kände inte fruktan för den romerska överheten som övervakade tempelplatsen, utan glada prisade de den nya konungen av Davids stam.

De skriftlärdade och översteprästerna kände bra till Jesus. Matteus berättar om att efter att Jesus fötts i Betlehem kom österländska stjärntydare och frågade var den nyfödde Judakungen finns. De kunde då berätta att det står i skriften att han skall födas i Betlehem. Men själva för de inte med stjärntydarna för att få se honom och ge honom sin hyllning. Nu fick de se honom och de tecken han gjorde. De hörde också barnens hyllning. När de vänder sig till Jesus och ber honom tysta ner barnens citerar han en av deras egna kända psalmer. *"Barns och spädabarns rop har du gjort till en lovsång åt dig"*. Jesus hade med psalmens ord antytt att han är den Messias som de väntade på. I Hans tempel som han benämner "mitt hus", fanns de som var där för egna ekonomiska fördelar, de som gjorde ett sken av gudsfruktan men motarbetade och drev ut templet Herre, de som sökte hjälp i sina

svårigheter och de små som satte sin tro till Jesus och sjöng och lovade Gud.

Följande morgon för Jesus igen upp till tempelplatsen. Nu blev han hungrig, och ser ett fikonsträd bredvid vägen. Han går fram till trädet men hittar inga frukter som han kunde äta. Trädet är nog vackert och har gröna blad, men det har ingen frukt. Jesus säger till trädet: *"Aldrig någonsin skall du bära frukt"*.

Markus berättar att nästa morgon hade trädet torkat från roten. Trädet kan ha flera betydelser, men här hör det ihop med gudstjänstlivet i templet. Judarna hade ett stort och vackert tempel. Gudstjänsterna var säkert högtidliga och välbesökta. Allt såg bra ut, med frukterna som Jesus sökte, de saknades. De små i templet kände sig säkert svaga och obetydliga i sin tro jämfört med tjänstemännen i templet. Därför, när lärjungarna frågar hur det är möjligt att trädet vissnar så snabbt, så börjar Jesus undervisa om just tron. Han säger att om ni har tro, kan ni göra likadant och ännu mera. Han visar också på det omöjliga, nämligen att säga till berget här: *"upp och kasta dig i havet"* och

Palmsöndagen

slutklämmen: *"allt vad ni ber om i era böner skall ni få om ni tror"*. Markus tillägger till samma berättelse: *"När ni ställer er och ber, skall ni förlåta dem som ni har något otalt med. Då skall också er fader i himlen förlåta er era överträdelser."*

Det Jesus vill lära oss är att bönen skall vara enligt Guds vilja. Att bära frukt för Gud. Vi skall också ha en tro på Gud. En tro på ett bönesvar enligt vår vilja är inte en tro på Gud. Gud svarar på bön, och han kan göra det omöjliga.

Vi får tala om för Jesus allt som vi önskar, och nu i fastetiden får vi föra fram vår önskan att i vårt påskfirande få se en glimt av Jesu kärlek till oss.

Mikael Ventin

Gud är med dig!

Guds Fred alla barn!

Nu är våren snart på intågande och min favoritårstid sommaren står snart för dörren. Det är otroligt hur snabbt allting växlar, hur snabbt saker förändras och hur lite kontroll vi människor har på livet.

Mycket kan man välja, men mycket kan man faktiskt inte välja. Man kan välja att göra läxor, man kan välja att försöka vara snäll mot alla man möter osv. Men man råar inte för att någon mobbar en, att mamma och pappa grälar, att Corona härjar i hela världen, att farmor är sjukoch att moster dog. Mitt i livet, i det som är roligt och i det som är riktigt tufft och jobbigt, så harvi som är kristna och tror på Gud en stor fördel. Vi får knäppa våra små händer och be till Gud som faktiskt lyssnar

till allt. Han lyssnar till suckar, till skratt, till gråt, till ilska eller till vilka känslor du än har inom dig. Gud har sagt i sitt ord att Han skall vara med just dig och mig precis varen- da dag ända in till tidens ände. Han har alltså lovat att vara med oss när allt går riktigt bra och livet leker men också när vi trampar i lera och ingenting blir som vi tänkt oss. Vi får springa in i Guds famn varje morgon, låta Honom lyfta upp oss på sina axlar och bära oss under dagen för att sedan till natten låta Gud breda ett täcke med kärlek och värme kring oss så att vi kan somna tryggt.

Och då dyker en av mina favoritpsalmer, som David har skrivit, upp. Det är Psalm 23 i Bibeln:

*”Herren är min herde,
ingenting skall fattas mig.
Han låter mig vila på gröna ängar,
Han för mig till vatten
där jag finner ro.
Han ger mig ny kraft,
Han leder mig på rätta vägar,
sitt namn till ära.
Inte ens i den mörkaste dal
fruktar jag något ont,
ty du är med mig,
din käpp och stav gör mig trygg.”*

Med denna vackra psalm, med så stora ord, får vi helt enkelt lita på att för den som tror på Gud så samverkar allt till det bästa. Vi får vara tacksamma att det inte är vi som håller i Gud, utan att det är Han som håller i oss. Och för varje sak där vi har misslyckats, finns nåd och förlåtelse från den Gud som dog också för våra fel och brister. På så vis gav Han oss härlighet istället för lidande.

Var Välsignad
du högt älskade Guds barn
Ingrid Snellman

Hungrar du efter Guds ord?

Jag tycker riktigt mycket om Martin Luthers förklaring till tredje budet, i sin Lilla Katekes. Där blir det klart för oss vad vilodagen handlar om: "Vi skall frukta och älska Gud, så att vi inte föraktar predikan och Guds ord, utan håller det heligt, gärna hör och lär det."

Vilodagen handlar inte i första hand om att vila från arbete, utan att vila i Kristus. Jesus Kristus, vår Frälsare, är den som ger oss vila med stort V. Och Kristus möter vi i Hans ord, i Bibelns ord. Därför är det så viktigt för oss att ta del av det. Men hur är det egentligen med denna sak? Håller vi Guds ord heligt? Hör vi det gärna? Läser vi det gärna? Jag tror att en och annan av oss kan tänka så här ibland: "Jag är så dålig på att läsa Bibeln!" "När jag går till bönehuset eller kyrkan tänker jag på allt annat än på vad som talas där."

Tänk på vad du äter

Jag vill närma mig de här frågorna genom en bild som jag tycket att är beskrivande. Det är bilden av söndagens gudstjänst eller sammankomst som en fin måltid, där får vi ta del av andlig mat. Vi kan fundera på den här bilden. Hur är det när vi ska ta del av en fin måltid, t.ex. hos familjebekanta eller farmor och farfar? Föräldrarna kanske säger åt barnen, "ät inte godis nu, för då kommer ni inte att ha lust att äta maten sedan". Jag brukar

vara riktigt ivrig ifall jag och min familj blir bjuden på mat: "snart ska vi få äta god mat i gott sällskap". En sak jag inte gör innan en fin måltid är att äta t.ex. godis eller skräpmat. Jag tycker om skräpmat, men jag äter inte det innan en fin måltid. Det skulle förstöra min aptit!

Om vi tänker på söndagens gudstjänst som en måltid, kan vi kanske tänka i likadana banor. Vad gör vi innan gudstjänsten? Vad tänker vi på innan sammankomsten? Vad äter vi? Vad konsumerar vi? Är det sådant som hjälper oss att koncentrera oss på Guds ordet vi ska ta del av, eller är det skräpmat eller godis som gör oss så mätta att vi inte orkar ta del av ordet? Det är bra för oss att ibland fundera på vilka saker som får mig att hungra efter Guds ord, och vilka saker som mättar min hunger.

Jag ska inte här ge något exempel på vad som kan vara till hinder för oss, men jag vill avsluta med något som kan vara till vår hjälp. En förkunnare sa en gång så här om att hungra efter Guds ord: "Du kan svälta dig mätt, eller äta dig hungrig." Ta alltså del av Guds ord, och ät dig hungrig!

Richard Eklund

Marie bebådelsedag

Min ande fröjdar sig i Gud,
min själ med glada sångers ljud
upphöjer Herrens ära.
Ty till min ringhet har han sett,
den salighet han till mig gett
skall prisas fjärran, nära.
Den starke stora ting har gjort,
och heligt är hans namn och stort.
Han skall sin nåd ej spara.
Men släkte efter släkte får,
när de i Herrens fruktan går,
barmhärtighet erfara.

Hans arm gjort stora ting med makt,
han skingrat deras stolta prakt
som övermod har visat.
I stoftet har han kungar böjt
och ringa män till ära höjt
och hungriga bespisat,
men rika låtit tomma gå.
Sitt trogna folk har Herren så
med kraft och nåd begåvat
och visar den barmhärtighet
som han för tid och evighet
åt fäderna har lovat.

Psalm 55, Lars Stenbäck, 1865. Bearb.

Att möta människor i kris

Dana Fagerholm föreläste om att möta människor i kris. Hon inledde med att lyfta fram hur viktigt det är att vi som självvårdare och medvandrare känner till våra egna svagheter och styrkor när vi möter andra. Till vilken nytta hjälper vi andra om vi försummar vår egen familj? *"Allt har sin tid."* (Pred. 3:1)

För att kunna hjälpa andra är det viktigt att ha bearbetat sin egen sorg och sina egna sår. Föreläsaren påpekade att ifall man själv bär på bitterhet är det svårt att vägleda andra. Det går inte att hålla Jesus i den ena handen och bitterheten i den andra handen. Vi behöver ha balans i livet med fungerande människo-relationer och en egen Gudsrelation samt en fungerande församlingsgemenskap.

Kriser

Utvecklingskriser uppstår av naturliga förändringar i livet så som pubertet, arbetsbyte, pensionering m.m.

Livskriser kan uppstå när vi utsätts för långvariga, påfrestande situationer t.ex. barn-domstrauman, skilsmässa, långvarig sjukdom eller arbetslöshet.

Akuta kriser kommer av en oväntad, plötslig och stark händelse så som t.ex dödsfall, akut sjukdom eller våldsdåd.

En krisreaktion är en normal reaktion på en onormal händelse. Reaktionen innefattar chockfas, reaktionsfas, bearbetningsfas och nyorienteringsfas. Faserna kan fluktuera, återkomma. Dessa fyra faser beskrevs mera ingående i januari nummer av SMT.

Kriser hör till livets naturliga gång. Uppskattningsvis 40 procent av dem som söker hjälp hos arbetsplatshälsovården för psykiska problem genomgår en existentiell kris. Här kan vi konstatera att vi idag har en benägenhet att medicinera också sådana problem som bäst avhjälpas med en kopp te och en filt. Att ha sorg är inte detsamma som att ha depression.

Ångest

Ångest uppstår ofta när man är inne i en kris. Man kan uppleva en intensiv känsla av oro, rädsla eller nervositet och det är kroppens naturliga reaktion på ett inre eller yttre hot. Det sympatiska nervsystemet ökar den aktivitet i kroppen som bidrar till en ökad förmåga att antingen fly eller fäkta, något som kallas kamp- eller flyktsystemet.

Idag är t.ex. klimatångest något som vi ofta får läsa om i massmedia. Prestationsångest drabbar både yngre och äldre, hypokondri (överdriven rädsla för sjukdom) hör också till ångestsyndromen. PTSD (posttraumatiskt stressyndrom) uppkommer efter ett trauma

och kännetecknas av stark ångest. Social fobi är ett vanligt symptom på ångest. Ångest kan ge fysiska symptom så som överklichetskänslor, ilningar i kroppen, andningsproblem, en klump i magen, hjärtklappningar, svettning, muntorrhet, mm.

Ångest är en naturlig reaktion på stress och det kan vara mycket obehagligt, dock inte farligt. Vi får sträva efter att avdramatisera ångesten när den kommer och försöka parera med både andningsövningar och andra praktiska övningar. Ångestdämpande medicin finns, och kan intas, men ofta kan det hjälpa med att man vet om att medicinen finns i skåpet. Med samtalsstöd kommer man ofta långt.

Depression

Vid en lindrig depression kan man ändå ofta fungera praktiskt med viss ansträngning. Sömn är viktigt och samtalsstöd kan vara till stor hjälp. En medelsvår depression går i vågor. Där kan samtalsstöd vara välbehövligt och medicinering behöver avvägas. Vid en svår depression kan man ha svårt att stiga upp ur sängen på morgonen och mat och dryck smakar inte. Där behövs medicinering och professionell hjälp.

Psykisk sjukdom

En självvårdare och medvandrare behöver ha insikt om när mer professionell hjälp behövs. Symptom kan vara självmordstankar,

långvarig sömnlöshet, initiativlöset eller nedstämdhet. Den 'gråa dimman' försvinner aldrig utan är ständigt närvarande.

Professionell hjälp är absolut nödvändig vid svåra ätstörningar (Fredrika-kliniken), medelsvår och svår depression, alkohol-, drog-, sex- och spelberoende, allvarliga psykiska sjukdomar, bipolär sjukdom, schizofreni, borderline, sexuellt våld, pedofili, incest och våld i hemmet (Frida).

Avslutningsvis kan vi konstatera att självvårdarens uppgift i mötet med människor i kris är att lyssna, bekräfta med empati, ställa var-samma frågor, visa brist på förvåning/chock, peka på hoppet och BE.

"Jag väntade och väntade på Herren, och han böjde sig till mig och hörde mitt rop. Han drog mig upp ur fördärvets grop, upp ur den djupa dyn. Han ställde mina fötter på klippan och gjorde mina steg fasta, han lade en ny sång i min mun, en lovsång till vår Gud."

(Psalt. 40:2-4)

Sammanställt av
Ann-Christin Snellman
Familjearbetare, LFF

Inled oss icke i frestelse, utan fräls oss ifrån ondo

I det kristna livet kan vi aldrig slå oss till ro. Strax innan denna bön har vi bett Gud förlåta oss. Allt borde nu vara bra och konsekvensen av förlåtelsen ser vi i Psaltaren 32. Där läser vi: *"Salig är den som har fått sin överträdelse förlåten, sin synd övertäckt. Salig är den människa som Herren inte tillräknar synd"*. Men vi vet också att det ofta inte tar så länge innan vi frestas igen. Vissa gånger kommer frestelsen fram strax efter att vi fått höra förlåtelsen. Djävulen, världen och vårt eget kött vilar aldrig utan vill hela tiden få oss på fall. Därför ber vi om Guds hjälp.

Frestelse och prövning

I vårt liv finns mycket som lockar. Bekymmer finns det flera av än vi orkar bära. Men alla bekymmer är inte frestelser. Under de senaste åren har det diskuterats mycket om man borde använda prövning eller frestelse i bibelöversättningen. Det grekiska ordet peirasmos, som här är översatt till frestelse, betyder också prövning. Här bör vi inte minska betydelsen av orden. Men trots att de grekiska orden kan

betyda flera saker kan vi inte sätta de olika betydelseerna hursomhelst i en bibeltext. Ett exempel där det kan gå fel är i berättelsen när djävulen frestar Jesus. När Jesus övervunnit frestelsen står det att *"Djävulen lämnade honom"* (Matt 4:11). Själva ordet för att lämna betyder också förlåta eller tillåta, men kontexten tillåter inte detta.

Därför är det viktigt för oss att hålla fast vid den reformatoriska insikten att skrift tolkar skrift. Vad är då skillnaden mellan prövning och frestelse? När Luther förklarar detta ställe i den Lilla katekesen skriver han att Gud inte frestar någon. Detta har han tagit av aposteln Jakob som säger: *"Ingen som blir frestad ska säga: 'Det är Gud som frestar mig.' Gud frestas inte av det onda och frestar inte heller någon. Var och en som frestas dras och lockas av sitt eget begär"* (Jak. 1:13-15). Om prövningen skriver Jakob strax innan: *"Räkna det som en ren glädje, mina bröder, när ni råkar ut för olika slags prövningar. Ni vet ju att när er tro provas ger det uthållighet"*. (Jak. 1:2-3)

*"Räkna det som en ren glädje, mina bröder,
när ni råkar ut för olika slags prövningar.
Ni vet ju att när er tro provas ger det uthållighet"*

Av detta kan vi förstå att frestelsen är en lockelse bort från Gud, antingen av djävulen, världen eller vårt eget kött. I Bibeln finner vi exempel på när djävulen lockade Eva att äta av frukten som Gud förbjudit, Petrus frestas att förneka sin mästare inför Jesu fiender och kung Davids onda natur frestade honom till synd med Batseba. Prövningens uppgift är däremot att dra oss närmare Gud. Ordet prövning innebär att man prövar om något håller eller består provet. Därför prövade Gud Abrahams tro. I Joh. 6:5-6 läser vi hur Jesus prövade Filippus: *"Var ska vi köpa bröd så att de får något att äta? Detta sade han för att pröva honom. Självisste han vad han skulle göra"*.

Herre! Fräls oss!

Gud vill inte att vi skall ta itu med frestelserna på egen hand. Istället får vi vända oss till Jesus. Jesus är den som var frestad i allt, såsom vi, fast utan synd (Hebr. 4:15). Det innebär också att han vet vad vi går igenom. En har av naturen lättare att dras till droger, en annan

till pornografi eller en tredje till högmod. En sak är dock lika. Det är att alla frestas.

Jesus visste detta. Därför inflikar han i slutet av bönen att Gud skall frälsa oss ifrån ondo. Ondo betyder såväl den onda som allt som förstör vår relation med Gud. Vår måttstock på vad som är ont eller gott kan också vara felaktig. Vi tänker ofta att plågor är onda och stor egendom är något gott. Men allt som gör att vi förtröstar oss på något annat än Gud är ont.

Ordet frälsa betyder också att hjälpa. Därför ber vi inte bara att Gud slutligen skall frälsa oss, utan också om att Gud skall hjälpa oss när vi frestas. Samtidigt ber vi också att Gud inte skulle pröva oss över vår förmåga. Istället får vi be och förtrösta på Jesus! Han frälste oss och Han vill hjälpa oss! Därför ber vi dig Herre, fräls oss ifrån ondo!

Toni Heikkilä

Praovecka på Missionsmagasinet

Jag sitter vid Missionsmagasinet med proleverna Nea Sundqvist, Tindra Åkerlund och Tilde Snellman från Sursik skola. De gör sin prao vid magasinet och tillsammans skriver vi ner vad som händer i huset under en vecka så att du som läsare får en inblick i magasinets verksamhet. Missionsmagasinet flyttade från centrum till Vagnsmakarevägen i oktober 2020 och här i huset har det hänt en hel del sedan flytten. Det som kräver mest arbete är loppissidan, vilket flickorna också märkte genast första dagen, på måndagen, då magasinet faktiskt är stängt. Varje måndag är en grupp kvinnor vid magasinet och sorterar och städar. Charlotte (Lotte) Snellman är ansvarig för loppisavdelningen och har ordnat så att två grupper är vid magasinet varannan måndag och två grupper varannan torsdagkväll. Då finns tid för att sortera allt som kommer in, utan att det blir för mycket för någon grupp. Praoflickorna är förvånade över hur mycket kläder och saker som kommer in till magasinet. Varje dag är insamlingslådan på utsidan full med påsar, som innehåller kläder och saker. Tyvärr kommer det också en del söndriga kläder som inte kan säljas. Dessa sätts i en Ekoroskhög. Kläder som är hela, men inte säljs, förs vidare till Hoppets Stjärna.

Efter att kvinnorna sorterat klart tar några män över arbetet och transporterar säckarna vidare till rätt ställe. Nea tycker att måndagen var den roligaste dagen. Då hände det mycket i huset och det var roligt att prata lite med kvinnorna. Flickornas uppgift på måndagen var att ordna upp bland handväskorna och i skohyllan.

På tisdag var butiken öppen och då var det många kunder i farten. Kassan och kaffeserveringen tog den frivilliga personalen hand om. Denna dag var det Näs och Närvilä som hade arbetstur. Många kunder tycker att det är bra ordning och snyggt på loppissidan, vilket flickorna håller med om. I jämförelse med ett vanligt loppis där man skall gå genom varje försäljningsbord skilt, så är det ordnat med skilda platser för barn-, dam-, herrkläder osv vid magasinet. Flickornas arbetsuppgift den här dagen var att gå genom ungdomskläder och ta några foton som sen lades upp på sociala medier. Flickorna tyckte att det är billiga priser och de hittade själva också några bra plagg.

På onsdag var det bosundborna som hade hand om arbetsturen. Då ordnade flickorna alla små leksaker i påsar och prissatte dem.

De torkade damm från porslinshyllan och ordnade upp där. De vek också om alla lakan och ordnade lakanen snyggt i hyllan.

På torsdag var det essebornas tur och då fanns det en hög med tavelramar och posters som skulle ramas in och ställas fram på tavelhyllan. Missionsmagasinet skuldermarke skulle klistras fast bakom ramen och efter det blev det mera pysslande som Gunilla Gädda hade ordnat. Prislappar till "bättre loppissaker" skulle klippas ut och det skulle knytas snören runt. Vid entrén finns en klädstång där de lite dyrare loppiskläderna hänger. Ibland kommer det in fina kläder i väldigt bra kvalitet. Dessa kläder prissätts skilt. Annars finns det en prislista som gäller för liknande plagg.

På fredag var det utvärdering av praoveckan med Lotte. Flickorna hade trivts väldigt bra. Vid magasinet är det lugnt, ingen stress, man får "måra å på". I jämförelse med en vanlig butik pratar folk mera med varandra här, vilket

ger en bra gemenskap och flickorna har pratat med många olika människor. Då de räknar alla frivilliga som arbetat här dagtid under deras praovecka kommer de fram till 21 personer.

Sådant som praoflickorna gjort under veckan, som inte var så roligt, var att sortera galgar och vika plastpåsar som kläder levererats i. Plastpåsar återanvänds och ges till kunder. Det finns alltså mycket arbete som hela tiden är återkommande. Sådant arbete som märkts bra då det inte blir gjort men som tyvärr inte alltid syns och uppskattas när det blir gjort.

Vi på Missionsmagasinet är glada för flickornas arbete under praoveckan och uppmuntar alla som vill hjälpa till vid magasinet att ta kontakt, kontaktuppgifter finns på LFFs hemsida. Det finns uppgifter för alla - både då magasinet är öppet och då det är stängt!

Annika Björkskog

Vänner kallar jag er

Jesus sade till sina lärjungar: "Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag ha hört av min fader. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt, frukt som består, och då skall Fadern ge er vad ni än ber honom om i mitt namn..." (Joh. 15:15)

Det är ett nytt förhållande till Gud som Jesus här talar om. Den som tror på honom är inte mera i en tjänares ställning, utan har blivit vän med Jesus. Det är en stor skillnad mellan att vara tjänare och att vara vän. En tjänare gör det som han blir tillsagd att göra. En tjänare kan till och med känna på sig att han bör göra lite mera för att få behålla sin ställning. På Jesu tid var skillnaden mellan att vara vän och att vara tjänare sannolikt mycket större. En tjänare kunde knappast ens fråga varför, det gällde bara att lyda och fullgöra sina plikter.

När Jesus kallar sina lärjungar för vänner visar han på ett alldeles nytt förhållande. Vänner delar sina tankar med varandra, vänner vill hjälpa varandra och göra varandra glada. Vänskapen med Jesus betyder för oss att vårt förhållande med Gud inte skall vara byggt på vad vi kan göra för att kunna förtjäna ett godkännande av Gud, genom att vi till exempel strävar till att avstå från det onda och i stället göra det vi vet vara gott.

Jag tror att det är ganska vanligt att tänka att det är så kristendom förverkligas, genom våra strävanden att lyda Guds vilja, sådan som vi tänker oss den. Men kristen tro bygger aldrig på det som vi själva gör för att kunna blidka Gud och vinna hans gunst. Kristen tro skall ha en annan grund. Den grunden är den ofattbara kärleksbevisning som Gud bevisat oss i Jesu försoningsdöd på korset för att försona våra synder. Den grunden gör oss till Jesu vänner. Den kärleken uppenbaras för oss i Guds ord och löften.

Hur kan man då bli en Jesu vän? Vi väljer vanligtvis våra vänner bland dem som vi tycker är trevliga, och ibland, om vi är ärliga, bland dem som vi räknar med att ha nytta av. Också Jesus väljer ut åt sig vänner, men han väljer inte med tanke på egen nytta. "Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt om er att ni skall gå ut och bära frukt, sådan frukt som består". Jesus väljer dem till sina vänner, dem som han vet att behöver hans vänskap. Han väljer syndare. Han kallar också på dem som lämnat hans sällskap, för han älskar oss alla och han vet att utan trons gemenskap och vänskapen med honom går en stackars människa förlorad för tid och evighet. Därför kallar han oss till sig för att skänka oss den tro som gör oss till hans vänner.

Jesus tog initiativet till vänskap med oss när han dog på korset för att kunna ge oss förlåtelse för våra synder och därmed göra det möjligt för oss att bli Hans vänner. Evangelium är det glada budskapet om vad Gud gjort för oss, inte vad vi borde göra för att få vara hans vänner. Han söker upp oss för att vi skall få höra det glada budskapet om att vår synd är försonad och förlåten och för att så vinna oss för sin kärlek och vänskap. Bland vänner är det ju naturligt att slå vakt om vänskapen genom att umgås och hålla kontakt med varandra. Det kan vi göra när vi umgås med honom i bön och när vi lyssnar till Guds Ord och när vi följer honom i ett liv i tro och lydnad till hans vilja.

Markus Ventin

Kristus den rätte Herren

*Kristus den rätte Herren,
Guds Son av evighet,
från Fadern har han kommit
till världens salighet.
Han är den morgonstjärna
som lysa kan och värna
i mörker och i nöd.*

*Som människa han sändes
till oss i nådens tid.
Av jungfru ren på jorden
han föddes till vår frid.
Han dödens makt har krossat
och syndens boja lossat
och öppnat himlens port.*

*O Kristus, oss benåda
så att i tron vi må
ljus i din sanning skåda,
liv i din kärlek få.
Till dig vårt hjärta längtar,
från världens väsen trängtar
till din rättfärdighet.*

*All härlighet och ära
din Fader givit dig.
När hjälp hos dig vi söker,
du tröstar innerlig.
Du lovat med oss vara,
när i all nöd och fara
vi litar blott till dig.*

*Vad Fadern dig har givit
du ej förlora vill.
Till rätta livet leder
du dem som hör dig till.
Oss från allt ont bevara,
låt oss hos dig få vara
i tid och evighet.*

Psalm 54, Elizabeth Kreutziger, 1524

Radio LFF

Radio LFF har hittills informerat om program endast sporadiskt genom Facebook och på hemsidorna genom en programkarta. Nu har vi bytt programkartan till en kalender där det finns detaljerad information om alla kommande program. Kalendern hittas på lff.fi/radio-lff/.

Programmen sparas på Radio LFF:s Soundcloud där man kan lyssna i efterhand. Länken till Soundcloud är: soundcloud.com/radiolff.

Ny arbetare för Radio LFF

I slutet av januari anställde LFF en ny arbetare för radio-arbete med "medieassistents" uppgift. Radio-arbete har länge haft brist på arbetare som skulle ha mera tid att ge för den tekniska delen av radio-verksamhet samt för delandet av information.

Mycket av radiosändningen är automatiserat eftersom Radio LFFs resurser är begränsade. Men ändå behövs någon som följer med sändningarna och uppdaterar dataprogrammen. Genom nyanställningen och förnyade apparater blir vi mindre beroende av tekniken och kan ha mera livesändningar i framtiden. Vi är tacksam för vår Herre att han har gett oss en arbetare som har kunskap om det tekniska och känner till SOME-världen för att kunna dela info om kommande program genom sådana kanaler människorna i olika åldern använder.

Lennart är också snart teologiekandidat, vilket har också fördelar för arbetet i en radio som vill frambära Bibelns budskap för dagens lidande värld.

Vesa Pöyhtäri

Guds frid!

Mitt namn är Lennart Ahlvik och jag har nyligen börjat som media-assistent på Radio LFF. Jag är 25 år, gift med Linda (fd. Gäddnäs) och tillsammans har vi en son som är 9 månader. Jag är uppvuxen i Esse men vi bor nu i Näs, Larsmo. Vid sidan om tjänsten som media-assistent fungerar jag som ungdomsledare vid Närvilä bönehus och slutför mina kandidatstudier i teologi vid Åbo Akademi.

Det känns roligt att ha fått möjligheten att arbeta med Radio LFF! I det här arbetet får jag använda mitt intresse för teknik i Guds rikes arbete. Tänk vilken möjlighet vi har att med teknikens hjälp sprida evangeliet inte bara till vår egen rörelse utan till hela världen! Det här är en stor möjlighet som vi får förvalta och ta vara på.

I Guds Ord kan vi läsa hur Paulus uppmanar Timoteus att "predika ordet" och "träda fram i tid och otid" (2 Tim. 4:2). På ett sätt tänker jag att det är vad som också sker genom Radio LFF: från morgon till kväll ljuder ordet om Jesus Kristus genom undervisning, sånger, predikningar och andra program.

Be gärna för alla som på olika sätt arbetar för och med Radio LFF att allt arbete skulle bli till välsignelse för Guds rike!

Ta gärna kontakt om du upplever problem i sändningarna så kan vi åtgärda dem!

Lennart Ahlvik
Media-assistent
/ Radio LFF
lennart.ahlvik@lff.fi
0401442568

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €
Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr
Övriga 37 € + porto
Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset. LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info
Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda
Tel. +46 9 2261041.
hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borrasveien 17
9517 Alta
Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info
Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä
antero.heikkila@multi.fi
Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen. Kontaktperson för taltidningen: Vesa Pöyhtäri
Tel. 044-2175410
vesa.poyhtari@lff.fi

A photograph of a landscape featuring several olive trees with silvery-green foliage and gnarled trunks. In the background, a low stone wall runs across the middle ground, and tall, dark evergreen trees are visible against a bright sky. The foreground is a grassy field with small red flowers scattered throughout. The overall scene is peaceful and rural.

O Jesus Krist, vår salighet
som Fadern till oss sände,
du kom av stor barmhärtighet
till oss i vårt elände.
Du bar vår synd och svåra nöd
och led för oss din bittra död:
lär mig det rätt betänka.

Fast jag är fattig, full av brist,
och skulden mig belastar,
så tror jag dock, o Jesus Krist,
att du mig ej förkastar.
Din kärlek, Herre allt förmår,
du läker alla djupa sår,
du helar och upprättar.

Pb, psalm 71